

JUMALAN VALTAKUNNAN STRATEGIA

- Valtojen voittaminen uhrautuvan rakkauden voimalla

Ilman elävää uskoa Kristukseen joudumme Raamatun ilmoituksen perusteella maailman ruhtinaan (Saatanan) hallintavallan alle. Ajudumme väistämättä synnin orjuuteen ja kuoleman pelkoon. Vain Jumalan uudestisyntyttävä rakkaus Kristuksessa Jeesuksessa voi meidät vapauttaa tuosta orjuuden vankilasta. Jeesus, Vapahtajamme, vakuuttaakin meille, että

”Jokainen, joka syntii tekee, on synnin orja. Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti. Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi” (Joh. 8:34-36).

Meitä orjuutetaan kahdelta taholta. Syntiin langennut lihamme himoitsee ja vaatii meitä noudattamaan maailman ruhtinaan houkutuksia. Toisaalta ulkoiset valheen viettelykset kutsuvat meitä seuraamaan epäjumalia ja sopeuttamaan raamatullisen uskomme ajan hengen vaatimusten mukaiseksi. Joudumme tekemään valintoja ja asettumaan vasta-rintaan. Vihollisiamme eivät ole toiset, valheen viettelyksiin eksyneet ihmiset, vaan Saatana joukkoineen. Efesolaiskirje vakuuttaakin

”Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa (ts. ihmistä) vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa” (Ef. 6:12).

Tässä taistelussa pärjätään ainoastaan Jumalan antamilla vanhurskauden aseilla.

ILLAN TEEMASTA

Ilamme opetuksen otsikkoon on sisällytetty sana strategia. Strategia voidaan määritellä suunnitelmaksi, jolla pyritään saavuttamaan tavoiteltu päämäärä. Itselleni yksi mieluisa määritelmä strategiasta on seuraava: ”Strategia on johdon peruuttamaton päämäärävalinta ja joukko sen saavuttamiseen valittuja keinoja”. Onko Jumalalla ja Saatanalla toimintastrategia? Onko heillä molemmille strategian määritelmän mukaisia peruuttamattomia päämääriä ja niiden toteuttamiseksi valittuja keinoja?

JUMALAN JA SAATANAN VALTAKUNNAN TODELLISUUS

Elämme kahden todellisuuden keskellä, Jumalan ja Saatanan valtakuntien välisessä jännitteessä. Molemmissa valtakunnissa vaikuttaa kylvämisen ja niittämisen laki:

”Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää. Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankaikkisen elämän niittää” (Gal. 6:7-8).

Kaikilla ihmisen tekemillä valinnoilla, toimenpiteillä, käyttäytymisellä ja asenteilla on seurauksensa (= hedelmä). Kylvön seurauksena syntyvä hedelmä vaikuttaa jumala-suhteeseen,

lähimmäissuhteisiin ja omaan kilvoituselämään. Me joko kasvamme Kristuksen kaltaisuuteen tai maailman hengen vietäviksi. Edistämme Jumalan valtakunnan tulemistä tai sitten vahvistamme maailman ruhtinaan valtakunnan hyvinvointia.

Jumalan ja Saatanan valtakunnan toimintaperiaatteet ovat täysin vastakkaiset. Jumalan valtakunta on armon ja totuuden valtakunta. Saatanan valtakunta puolestaan on armottomuuden ja valheen valtakunta. Jumalan valtakunnassa inhimillinen heikkous on voiman saamisen lähtökohta, kun taas Saatanan valtakunnassa inhimillinen heikkous on sääliä ja poisjättävää.

VALTA JA ARVOVALTA

Jumalan ja Saatanan valtakunnassa käytetään valtaa ja ansaitaan arvovaltaa. Vallankäyttö ja arvovallan ansaintatapa poikkeavat Jumalan ja Saatanan valtakunnissa niin kuin päivä eroaa yöstä tai valkeus pimeydestä.

Jumalan valtakunnassa arvovalta syntyy uhrautuvan rakkauden kautta. Uhrautuva rakkaus saa ihmiset vapaaehtoisesti noudattamaan Jumalan antamia ohjeita ja määräyksiä. Kohtaamme Jeesuksessa mitä arvovaltaisimman persoonan, jonka elämän esimerkki ei jätä meitä kylmäksi. Jeesus luopui korkeasta asemastaan, suostui Isän tahtoon, jätti paikkansa Isän oikealla puolella ja tuli ihmiseksi meidän tähtemme:

”Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhyydestään rikastuisitte” (2. Kor. 8:9).

Jeesus tuli sijaikärsijäksi. Hän otti päällensä sen rangaistuksen, joka kuului meille. Jeesus valmisti meille tien iankaikkiseen pelastukseen. Hän tyhjensi itsensä vallasta ja antautui Isän rakkauden välikappaleeksi. Jeesuksen antama esimerkki velvoittaa meitäkin hänen seuraajinaan:

”Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä” (1. Joh. 4:19).

Täytettyään kaiken Jumalan tahdon Jeesus astui Isän oikealle puolelle. Korotettuna Herrana ja Kuninkaana hän jatkaa rakkauden täyttämää palvelutyötä meidän hyväksemme rukoillen alati meidän puolestamme. Jeesus jätti seuraajilleen rakkauden kaksoiskäskyn elämämme ohjeeksi:

”Niin Jeesus sanoi hänelle: Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, tämän vertainen, on: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” (Matt. 22:37-39).

Saatana joukkoineen puolestaan käyttää sitä valtaa, jonka hän sai ihmisen langettua syntiin ja maailman hallintavallan siirryttyä ihmiseltä hänen haltuunsa. Raamattumme toteaa tämän todellisuuden:

”Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan (Saatanan) vallassa (1. Joh 5:19).

Maailman keskellä Saatana toteuttaa langennutta luontoaan vastustamalla kaikessa Jumalan tahdon toteutumisesta ja eksyttämällä ihmiskuntaa syvemmälle eroon Jumalasta. Toiminnassaan hän on mitä juonikkain. Apostoli Paavali toteaa, että

”Hänen juonensa eivät ole meille tuntemattomat” (2. Kor. 2:11).

VALLANHIMON JA VALTAPELIEN MAAILMA

Saatanan osa on eksyä ja eksyttää. Hänen toimintansa motiiveina ovat valhe, eksytys ja tuhoaminen. Jeesus toteaa, että hänestä ja omasta, täysin vastakkaisesta tehtävästään:

”Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys” (Joh. 10:10).

Raamattua lukiessamme havaitsemme, että sielujemme vihollinen (Lucifer) toimi korkea-arvoisena enkeliruhtinaana Jumalan valtaistuimen lähellä. Hänessä havaittiin kuitenkin synti ja tuo synti oli vallanhimon synti. Saatana alkoi himoita sitä paikkaa ja asemaa, joka oli tarkoitettu Jumalan Pojalle, Jeesukselle Kristukselle. Saatanan onnistui eksyttää mukaansa vallanhimon syntiin kolmasosan enkelikuntaa ja lopulta myös Jumalan luoman ihmisen. Aatami ja Eeva lankesivat vallanhimon syntiin uskomalla Saatanan valheen:

”Niin käärme sanoi vaimolle: Ette suinkaan kuole, vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niin kuin Jumala tietämään hyvän ja pahan” (1. Moos.3:4-5).

Vielä tänäkin päivänä vallanhimo on osa langennutta luontoamme. Valtapyrkimyksiä ja vallanhimoa esiintyy

- valtioiden välisissä suhteissa
- yhteiskuntien sisällä
- julkishallinnossa ja yritys-elämässä
- etujärjestöissä
- kirkkokunnissa ja seurakunnissa
- perheissä
- yksilöiden elämässä

On sanonta, että valta turmelee. Vallan väärinkäytön tyyppinen seuraus on ruumiillinen ja/tai henkinen väkivalta. Vallanhimo ja vallan tavoittelu ovat lähtökohtina monille muillekin synneille. Raha on usein tiedostettu tai tiedostamaton väline vallanhimon toteuttamiseksi. Apostoli Paavali toteaaakin kirjeessään Timoteukselle:

”Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla” (1. Tim. 6:10).

UHRAUTUVA RAKKAUDEN TIE

Vallanhimon tie on vastakohta kristinuskon uhrautuvan rakkauden tielle. Elävä usko johtaa meitä antautumaan Jumalalle, muuttumaan otollisiksi astioiksi hänen käyttöönsä ja kieltäytymään käyttämästä valtaa suhteessa muihin ihmisiin. Kristuksen kutsu palvelemiseen ja nöyryyteen tekee valtapelit mahdottomiksi. Kristus pyytää seuraajiaan elämään Pyhän Hengen voiman avulla elämää, joka on ”sodassa” kaikkea Saatanan vaikutusta ja houkutusta vastaan. Kristillisen sanoman ydin on Jumala, joka panee vallan syrjään osoittaakseen rakkauttaan koko täyteydessään Golgatan ristillä. Usko voi vapauttaa meidät vallanhimosta. Meistä voi tulla ihmisiä, jotka Kristuksen tavoin ovat valmiita luopumaan vallasta ja elämään rakkauden viitoittamaa elämää.

Raamatun ilmoittama Jumalan uhrautuvan rakkauden tie on maailman hengelle sietämätön ja mahdoton valinta. Maailman ruhtinas, Saatana, on tottelemattomuuden perikuva ja tuon hengen hän tahtoo juurruttaa kaikkiin ihmisiin. Perisyntin turmelema ihminen on syntymästään saakka valmiina seuraamaan Saatanan houkutuksia ja elämään vihollisuudessa Jumalaa kohtaan. Raamattumme todistaa, että

”Lihan mieli on vihollisuus Jumalaa kohtaan” (Room. 8:7)

Tottelemattomuuteen ajautuneet ihmiset ovat oman viisautensa sokkaisemia. Heille Jumalan sana ei avaudu ja heissä toteutuu, että

”Sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima” (1. Kor. 1:18)

Edelleen Raamattu jatkaa, että maailman hengen vallassa oleva juutalainen kansa ja pakanakansat eivät voi nähdä eivätkä ymmärtää Jumalan uhrautuvan rakkauden voimaa:

”Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat, koska juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta, me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus” (1. Kor. 1:21-22).

ELÄMÄÄ OHJAAVAT ARVOT

Sisäiset arvot ohjaavat jokaisen ihmisen elämää. Osa arvovalinnoistamme on tehty tietoisesti, osa niistä on meissä tiedostamattomina. Vanha kansa ilmentää asian toteamalla, että tottumus on puoli luontoa. Saatana joukkoineen (langenneet enkelit, demonit) tartuttaa ja aktivoi ihmisen sisällä mieltymyksiä seuraamaan epäjumalia, aatevirtauksia, filosofioita ja sellaisia elämäntapoja, jotka vievät pois päin Jumalan tahdosta. Maailman henki on pohjimmiltaan kova, kilpailuhenkinen, itsekeskeinen ja armoton. Se julistaa, että vain vahvoilla ja menestyneillä ihmisillä on arvo ja heillä on oikeus hallita heikompia.

Jumalan kansa tietää, että voitto on jo saatu Golgatalla mutta taistelu on vielä käynnissä paradoksina ”jo nyt mutta ei kuitenkaan vielä”. Herran oma on vapaaehtoisesti halukas seuraamaan kuuliaisesti Kristuksen jalanjalkia, vaikka se johtaisi moniin kärsimyksiin ja aina veritodistajaksi asti. Raamatun sanan virittämä omatunto ohjaa uskovan valintoja ja elämää. Toisaalta Jeesuksen ja apostolien elämä antaa esikuvan ja mallin Jumalan tahdon mukaisesta elämäntavasta. Kaiken perustana on ”rakkauden kautta vaikuttava usko” (Gal. 5:6). Uhrautuva rakkaus on niin tärkeä, että jos se meiltä puuttuu, puuttuu meiltä kaikki muukin. Vallasta luopuminen on rakastamisen edellytys. Jeesus itse sanookin viitaten uhrautuvaan rakkauteen, että

”Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisunjyvä putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää (Joh. 12:24).

Raamatun arvopohja	Maailman arvopohja
1. Kuuliaisuus	1. Kapinahenkisyys
2. Itsensä uhraaminen	2. Vallanhimo
3. Nöyryys	2. Ylpeys
4. Laupeus	3. Kovuus, alistaminen
5. Raamattu-uskollisuus	4. Raamattukriittisyys
6. Pyhän Hengen voima	5. Henkivaltojen voima
7. Pyhityselämä	6. Lihanelämä
8. Uskon kilvoitus	7. Maailmallisuus

Kuva 1: Arvojen vastakkaisuus

VOIMAN LÄHTEILLÄ

Kukaan ihminen ei voi elää täysipainoista elämää ilman toivoa. Ilman toivoa lakkaamme elämästä. Ihmisinä meillä on vain kaksi voiman lähdettä, joista voimme ammentaa toivoa ja sisältöä elämäämme. Joko me juomme Jumalan lähteestä tai sitten me juomme maailman ruhtinaan lähteestä. Emme voi juoda molemmista lähteistä samanaikaisesti. Jeesus toteaaakin, että

”Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa” (Matt. 6:24).

On tehtävä valinta ahtaan portin ja kaidan tien ja toisaalta avaran portin ja lavean tien välillä. Kaidalla tiellä Jumalan voiman lähteet on kätkeyty inhimilliseen heikkouteen. Pekka Simojoki laulaakin eräässä laulussaan: ”Tule heikkojen valtakuntaan, ristin mies on voima sen”. Apostoli Paavali toteaa omasta elämästään Kristuksessa:

”Kunniassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja kuitenkin totta puhuvina, tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina; kuolemaisillamme, ja katso, me elämme, kuritettuina emmekä kuitenkaan tapettuina, murheellisina, mutta aina iloisina, köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaiksi tekevinä, mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken” (2. Kor. 6:8-10).

Galatalaiskirjeessä (Gal. 5:19-22) Paavali nostaa esiin lihan ja Hengen kylvön hedelmät. Hengen hedelmän tulisi meissä ja meidän elämämme kautta vahvistua ja lihan hedelmien tulla riisutuksi pois naulitsemalla ne ristiin.

Jumalan Hengen mieli	Maailman hengen mieli
1. Rakkaus	1. Vihamielisyys
2. Ilo	2. Kateellisuus
3. Rauha	3. Vihanpito, sota
4. Pitkämielisyys	4. Eriseurat, lahkot
5. Ystävällisyys	5. Riita
6. Hyvyys	6. Saastaisuus
7. Uskollisuus	7. Haureus, epäjumalanpalvelus
8. Sävyisyys	8. Irstaus
9. Itsensähillitseminen	9. Juomingit, mässäykset

Kuva 2: Voiman lähteiden vastakkaisuus